

Străin de toate ale lumii și de trup, s-a pogorât în Ajun dintru înălțimi făcându-și aripile nevăzute, asemenea oricărui înger dumnezeiesc. A adus daruri din împărățiile de sus, ca să-l cinstească pe locuitorii capitalei. Era îngerul orașului.

Ținea în mână-i un astru și în pieptul său pulsau viață și putere, iar din gură îi ieșea o suflare de liniște și pace. Voia să dăruiască cele trei daruri oricui era pregătit să le primească.

A intrat mai întâi într-un palat ales. A văzut acolo minciuna și un comportament prefăcut, plictiseala și inutilitatea vieții zugrăvite pe fețele bărbatului și ale femeii, și i-a auzit pe cei doi copii cum articulau cuvinte într-o limbă necunoscută. Îngerul și-a luat cele trei daruri și a plecat în grabă de acolo.

A ajuns la coliba unui om sărac. Bărbatul lipsea toată ziua, fiind mereu la tavernă. Femeia încerca să-l adoarmă cu puțină pâine uscată pe cei cinci copii, blestemând ceasul în care s-a măritat. Pe la miezul nopții s-a întors bărbatul: ea l-a certat furioasă, cu o voce nestăpânită, acela a lovit-o cu toiagul noduros, și după puțină vreme s-au culcat, fără să-și facă rugăciunea, începând să sforăie zgomotos. Îngerul a plecat și de acolo.

S-a urcat pe o clădire mare, bogat luminată. Acolo se aflau multe încăperi cu mese, și deasupra acestora se aplecau oameni care numărau bani neîncetat, jucând cărți. Palizi și nefericiți, sufletul lor era supus cu totul acestei patimi. Îngerul și-a acoperit fața cu aripile, ca să nu vadă,

Daruri înaripate

Scris de Alexandros Papadiamantis
Marți, 21 Decembrie 2021 11:44

și a fugit deîndată.

Pe drum a întâlnit o mulțime de oameni, unii ieșind de la bodega, amețiți de aburii băuturii, alții întorcându-se de la jocurile de cărți, turmentați de o beție și mai mare. Pe unii i-a văzut făcând gesturi urate, iar pe alții i-a auzit hulindu-l pe Sfântul Vasile ca pe cineva vrednic de ocară. Îngerul și-a acoperit cu aripile urechile, ca să nu-i audă, și a trecut mai departe.

Deja mijeau zorii Ajunului, și îngerul, ca să afle mângâiere, a intrat într-o biserică. Chiar în apropierea ușii a văzut oameni care numărau monede, care se deosebeau de cei de mai înainte doar prin faptul că nu aveau cărți de joc în mâini, mai în față a zărit un om îmbrăcat în aur și purtând o mitră, asemenea satrapului Midos, de pe vremea lui Darius, cu o atitudine disprețuitoare și mișcări pline de afectare. În dreapta și în stânga alți câțiva cântau cu voci prefăcute: „Pe Stăpânului și Arhiereul nostru!”

Îngerul n-a aflat mângâiere. Și-a luat darurile înaripate – steaua menită să lumineze conștiințele, adierea ce avea puterea de a răcori sufletele și viața ce fusese plămădită să pulseze în inimi, și-a desfăcut aripile și s-a întors în cămărilor cerești.

(1907)

„Daruri înaripate” face parte din volumul „Povestiri de Crăciun” de Alexandros Papadiamantis, apărut la Editura Sophia/Editura Metafraze, și care poate fi comandat de la librariasophia.ro.